

בע"א (נתניה) 27124-01-23 - עיריית נתניה נ' ריים מסארווה

בע"א (נתניה) 27124-01-23 - עיריית נתניה נ' ריים מסארווהשלום נתניה

בע"א (נתניה) 27124-01-23

עיריית נתניה

נגד

ריים מסארווה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

[19.02.2023]

כבוד השופטת אופיר כתבי-ריבלין

החלטה

בפני בקשה להארכת מועד להישפט ולביטול הליכי גבייה, בגין דו"ח חניה שמספרו 540523-7-8 (להלן: "הדוח") בסך 100 ש"ח, אשר ניתן ביום 8.2.22 (להלן: יום מתן הדוח) בגין חניית רכב באזור המחויב בתשלום אגרת הסדר (כחול-לבן), ללא ששולמה אגרה בפועל.

לטענת ב"כ המבקשת, המבקשת מעולם לא קיבלה את דוח החנייה. עוד הוסיפה, כי במועד בו ניתן הדוח, עובר אורח, אשר שהה בסמוך לרכבה הודיע לה כי: "היה פה פקח לפני זמן קצר, צילם את הרכב ורשם לרכב שלך דו"ח". המבקשת העלתה טענות לגופן של הדוח נשוא הבקשה, כך שטענה כי במועד נשוא הדוח, הסדירה את תשלום החנייה באמצעות שירותי מערכת "הפנגו". לזאת הוסיפה, כי בעקבות אמירתו של צד ג' בדבר מתן הדוח, ועל אף שסברה כי תשלום החנייה הוסדר, פנתה למחרת היום למשיבה על מנת לברר האם ניתן לה דוח, ובתגובה נמסר לה כי לא ניתן עדיין לדעת האם ניתן דוח או לאו בשל סמיכות הזמנים.

עוד טוענת, כי במקביל פנתה אף לחברת "פנגו", על מנת לוודא כי השימוש שביצעה אכן נקלט, ובתגובה נמסר לה כי "הייתה תקלה- אך המנוי תקין" (לא צורפה אסמכתא מחברת "פנגו" לנטען). ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה מהטעמים שפורטו בתגובתה.

דיון והכרעה

לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובהודעת ההבהרה מטעם המשיבה, לא מצאתי להיעתר למבוקש ולהלן נימוקיי.

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי, העוסק בבקשה להישפט באיחור, קובע כך:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על עבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו..." [ההדגשות אינן במקור, א.כ.].

על פי הסעיף בבקשה להארכת מועד להישפט, תבחן בהתאם לתנאים המפורטים בסעיף 229(ה) לחסד"פ, או מנימוקים מיוחדים.

סעיף 229(ה) לחסד"פ קובע:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן(א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגשה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה" בעניינו, טוענת המבקשת כי לא הגישה הבקשה להישפט במועד, מאחר ולטענתה לא קיבלה את הדוח. עסקינן בעבירת ברירת משפט מסוג קנס, לגביה חלה תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 אשר קובעת כדלקמן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין, גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

מעיון בתגובת המשיבה, בהיסטוריית השליחה שצורפה ובאישור המסירה שצורף להודעת ההבהרה, עולה כי הודעת הקנס נשלחה למבקשת בדואר רשום ביום 30.6.22 לכתובת: טיבה 404000 (כתובת אשר אף צוינה בייפוי הכוח שהוגש מטעמה לתיק) וחזרה מן הדואר מסיבה 'לא נדרש'.

משכך, ובהתקיים אישור מסירה כדין לא מצאתי לקבל את טענת המבקשת בדבר אי קבלת הדוח לידיה.

לכל זאת, ועל אף קיומו של אישור מסירה כדן, אוסיף הנימוקים הבאים: תקנה 44א לעיל, קובעת חזקת מסירה אף בלא חתימה על אישור המסירה; מעיון בתגובת המשיבה עולה כי בקשתה לביטול הדוח שהוגשה למשיבה, נבחנה על ידי המשיבה לפני משורת הדין ועל אף שהוגשה באיחור המועדים הקבועים לכך בחוק. באשר לגופן של טענות בדבר מתן הדוח, לא מצאתי כי יש באלו כדי להוות נימוקים מיוחדים המצדיקים אישורו של בית המשפט להגשת בקשה להישפט באיחור. ויצוין כי המבקשת, לא צירפה כל אסמכתא התומכת בטענתה לפיה ארעה תקלה בחברת "פנגו", במועד בו ניתן הדוח. לאור כל האמור, הבקשה נדחית. עם זאת, לפני משורת הדין, ככל ולקנס המקור התווספה ריבית פיגורים הרי שהיא בטלה והמבקשת תשלם את קנס המקור בלבד בסך 100 ₪ תוך 45 יום מהיום. ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"ג, 19 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.